

ЧЕТВЪРТИЯТ ПЪТ

Георги Гурджиев (1872(?) -1949)

Пьотр Успенски (1878-1947)

Нашата основополагаща идея ще бъде, че човекът такъв, какъвто ни е известен, *не е завършено същество*; че природата го развива само до определена точка, и после го оставя да се развива чрез *собствените му* усилия и средства, или да живее и да умре такъв, какъвто е бил роден, или да дегенерира и загуби всякаква способност за развитие.

Еволюцията на човека в такъв случай ще означава развитието на определени *вътрешни* качества и черти, които обикновено остават неразвити и *не са в състояние да се развият от само себе си*.

Наблюдението и опитът показват, че това развитие е възможно единствено при определени условия, чрез полагането на специфични усилия от страна на самия човек и с достатъчно помощ от тези, които са започнали подобна работа по-рано и вече са достигнали известна степен на развитие или *най-малкото* притежават известни знания за методите.

Необходимо е да започнем с идеята, че без усилия еволюцията е невъзможна; без помощ тя също е невъзможна.

След това трябва да разберем, че в хода на развитието си, човек трябва да стане *друго същество* и ние трябва да изучим и да разберем, в какъв смисъл и в какво направление, той трябва да стане друго същество и какво значи „друго същество“.

Трябва да схванем, че не *всички хора* могат да се развият и да станат други същества. Еволюцията е въпрос на лични усилия и спрямо човешката маса е рядко изключение. Може да звучи странно, но трябва да разберем, че тя не само е рядка, *но става все по-рядка и по-рядка*.

П. Д. Успенски. Психология на възможната еволюция на човека

www.olsufiev.com/4W/GI-PDU.htm